



TEŠITEĽ

Katolícky časopis farnosti Žehra s filiálkami Granč-Petrovce, Beharovce, Hodkovce

Rok 2014 Ročník 4 Číslo 07

Existencia Boha
(strana 3)

Moderný Advent
(strana 7)

Zomrela pravda
(strana 10)

*Až kdesi v perzských končinách, skade sa slnko vynára,
mudrci vidia vo hviezde znamenie Kráľa-Vládára.
Ktože je ten kráľ, hovoria, čo hviezdám dáva pokyny,
pred ktorým trpne obloha a vzdáva mu hold povinný?!*



Prečo sa vytráca vianočný duch

Ked' som dostal danú tému a zamýšľal sa nad ňou, chodil som medzi ľuďmi alebo na nákupy a všimol som si, že ešte pred Sviatkom všetkých svätých je už v nákupných centrách vianočná výzdoba. Pýtame sa prečo je to tak?

Dostal sa mi do rúk jeden list a po jeho prečítaní sa mi okolo všetkého trochu rozjasnilo. Podelím sa s vami teraz o posolstvo tohto listu a dúfam, že bude aj pre vás všetkých povzbudením, príležitosťou prežiť hodnotne vianočné sviatky v kruhu svojích rodín a pomôže vám k obnove vašich vzťahov.

Vianočný list pre teba.

Ako dobre vieš, moje narodeniny sa blížia. Každý rok sa koná oslava na moju počesť a myslím si, že tak bude aj tento rok. Počas týchto dní veľa ľudí nakupuje darčeky. Rozhlas a televízia vo svojich reklamách na každom kroku upozorňujú svet na moje blížiac sa narodeniny.

Je krásne vedieť, že najmenej raz ročne si niektorí ľudia na mňa spomenú. Ako iste vieš, oslava mojich narodenín začala už pred mnohými rokmi. Spočiatku ľudia chápali a boli vďační za všetko, čo som pre nich urobil. Teraz sa zdá, že pomaly už nikto nepozná skutočný dôvod osláv.

Rodiny a priatelia sú síce spolu, zabávajú sa, ale už zabudli a nepoznajú význam osláv. Spomínam si, že aj vlani bola usporiadaná takáto slávnosť na moju počesť. Slávnostná tabuľa bola plná samých delikates, ovocia a rôznych maškrt. Výzdoba bola vskutku fantastická a všetko to dopĺňali nádherne zabalené darčeky. Chceš však niečo vedieť? Bol som oslávenec, ale nebol som pozvaný.

Keď prišiel deň D, prišiel som, ale nechali ma vonku, pred zabuchnutými dverami. A ja som tak veľmi chcel byť s nimi! Popravde, neprekvapilo ma to, pretože v posledných rokoch všetci predom mnou akosi automaticky zatvárajú dvere. Nepozvaný, ale predsa som sa rozhodol potichučky vojsť dnu. Postavil som sa nebadane do najtmavšieho kúta miestnosti a pozoroval som všetko. Všetci v ten večer veľmi veľa jedli, pili, podaktorí

z nich boli už aj opití a rozprávali miestami aj oplzlé vtipy a nesmierne sa na tom všetkom bavili. A najviac vari vtedy, keď do miestnosti vstúpil veľký tučný muž oblečený v dlhom červenom plášti, ktorý mal prepásaný hrubým opaskom a k tomu mal nalepenú veľkú bielu bradu. Vyzeral ako opitý, sadol si do vyzdobeného kresla a všetky deti sa k nemu rozbehli a pritom kričali: „SANTA CLAUS, SANTA CLAUS“ (mimochodom, za komunizmu kričali „DEDO MRÁZ“), akoby táto oslava bola predovšetkým na jeho počesť.

O polnoci sa začali všetci objímať. Tak som roztvoril aj ja svoju náruč a čakal, s kým by som sa objal. A vieš čo? Nikto ma neprišiel objasť. Ľudia si medzi sebou začali dávať darčeky, nedočkavo ich otvárali a boli pritom plní očakávania. Keď už boli všetky otvorené a všade z toho plno neporiadku, nesmeli som sa obzreť, či tam snáď nebude aspoň jeden aj pre mňa. Veď ako by si sa cítil ty, keby práve na tvojich narodeninách boli obdarovaní všetci okrem teba – oslávenca? Vtedy som pochopil, že som nechcený, nepozvaný, nepotrebný, a preto som rýchle odtiaľ odišiel. A každým rokom sa oslava mojich narodenín stále zhoršuje. Ľudia pamätajú hlavne na dobré jedlo, kvalitné pitie a dobrú zábavu, ale na mňa už akosi celkom zabúdajú.

Bol by som rád, keby si mi už tieto Vianoce dovolil vstúpiť predovšetkým do tvojho srdca a do tvojho života. Veľmi by ma potešilo, keby si uznal skutočnosť, že už pred

vyše dvetisíc rokmi som prišiel dobrovoľne na tento svet, aby som dobrovoľne obetoval svoj život na kríži, aby som ťa zachránil pred zatratením. Dnes jediné, čo chcem od teba, aby si tomu veril bez výhrad, a to celým svojím srdcom. Rád by som sa s tebou ešte o niečo podelil. Keďže ma mnohí nepozvali na svoje párty a oslavy, budem mať svoju vlastnú grandióznu oslavu, takú, akú si nikto nevie ani len predstaviť. Stále ešte prebiehajú prípravy. Už dnes som rozposlal mnoho pozvánok a toto je jedna z nich výlučne pre teba. Chcem vedieť, či ju nezahodíš a či prídeš, aby som ti rezervoval miesto a napíšem k tomu aj tvoje meno, dokonca zlatými písmenami do veľkej knihy pozvaných. Iba tí, ktorí sú tam zapísaní, budú pozvaní na moju veľkú párty. Avšak tí, ktorí neodpovedia na moju pozvánku, zostanú vonku pred dvermi. Vieš, ako môžeš odpovedať na toto moje pozvanie? Je to veľmi jednoduché. Povedz o tejto mojej pozvánke všetkým, na ktorých ti okolo seba veľmi záleží, a ja vás všetkých budem čakať na mojej tohoročnej oslave. Uvidíme sa už čoskoro. A nezabudni – veľmi ťa milujem, starám sa o teba a očakávam ťa – tvoj JEŽIŠ.

Tak aj ja vám odovzdávam toto Ježišovo pozvanie k veľkolepej oslave jeho narodenín, a to nielen v našich kostoloch, ale aj v našich rodinách a hlavne v našich srdciach.

Anton Šuňavský

Existencia Boha



„Boh je pôvod, v ktorom sa všetko začína, cieľ, do ktorého všetko ústi, prítomnosť, ktorá všetko nesie.“

P. Claudel

V minulých týždňoch som bol známou požiadaný o pomoc pri štúdiu. Požiadala ma o vysvetlenie niekoľkých pojmov z filozofie, pretože štúdiu filozofie neprikladá veľký význam. Tvrdila, že to nie je „štátnicový“ predmet, a preto sa k jeho štúdiu stavia vlažne. To ma donútilo preštudovať a oprášiť si vedomosti z tohto predmetu, ktoré po štúdiu na vysokej škole akosi vyprchali. Táto moja známa mala za úlohu vybrať si z niekoľkých filozofických tém, medzi ktorými bola aj téma Existencie Boha a dôkazov o jeho existencii. Navyše, blízkosť Sviatku všetkých svätých a Pamiatky zosnulých nás núti zamýšľať sa nad pravou podstatou nášho

bytia v kontexte s vierou v Boha. Kladieme si množstvo otázok, čo bude potom...

Pri zháňaní literatúry som oslovil aj nášho duchovného otca, pána kaplána Matúša Reinera, ktorý mi poskytol literatúru a poprosil ma o príspevok do nášho časopisu Tešíteľ. Požiadal ma, aby som sa pokúsil sprostredkovať filozofické myšlienky o existencii Boha všetkým jeho čitateľom a veriacim našej farnosti. Táto úloha je veľmi ťažká, preto som poprosil Ducha Svätého, aby viedol moje myšlienky a vkladal mi do úst správne frázy.

Boh. Existuje či neexistuje? Dôkazy o jeho existencii môže každý človek nájsť okolo seba toľko, koľkokrát otvorí oči

a pozrie sa na náš svet. Celá podstata viery v Boha je ukrytá v náboženstve, pričom slovo „ná – BOH- ženstvo“ vyjadruje zameranie sa človeka na Boha. Definíciu náboženstva sformuloval svätý Tomáš Akvinský v 13. storočí, kedy žil a vyjadruje sa, že náboženstvo je „zameranie mysle na Boha“. Svätý Tomáš Akvinský / * 1225 - +7.3.1274/ vo svojich dielach dokazuje existenciu Boha tak, že spísal päť dôkazov jeho existencie – dôkaz z pohybu, dôkaz z účinnej príčiny, dôkaz z protikladu nutného a možného súcna, dôkaz zo stupňov dokonalosti, dôkaz z poriadku vo svete. Nebudem čitateľa zaťažovať zložitým vysvetľovaním týchto dôkazov.

Vyzdvihnem však tretí dôkaz – z protikladu nutného a možného súcna, pretože ten má podľa filozofov najvyššiu mieru istoty a obsahuje základný predpoklad všetkých ostatných dôkazov. Čo je to súcno? Súcno je jednoducho každá vec, ktorá existuje. Keď teda niečo je, z niečoho to muselo vzniknúť, niečo muselo byť ako prvé, z čoho tá vec vznikla. Napríklad mám tu ľad, ľad je z vody a voda je od Boha, ktorý bol ako prvý.

Naturálnymi dôkazmi bolo zistené, že veci môžu byť alebo nebyť. Napríklad bol čas, keď tu nebol žiadny strom. Je čas, keď tu stromy sú. A môže prísť čas, keď tu nebudú. Stávajú sa teda možnými alebo náhodnými z dôvodu, že nejestvujú vždy. Rodia sa a zanikajú.

Teda ako keby mali možnosť byť a aj nebyť. Určite tu však bol čas, keď neexistoval žiadny strom, ba dokonca neexistovalo nič. Keby strom začal existovať sám od seba, musel by mať takú schopnosť jednoducho sa tu objaviť z ničoho nič a potom zmiznúť. A my vidíme, že stromy sa u nás z ničoho nič neobjavujú. A vlastne nič sa nejako samo od seba neobjavuje. Musel tu teda byť niekto, kto veciam existenciu dal, kto existoval, aj keď ostatné veci ešte neboli a od neho všetko existuje. Z uvedeného Svätý Tomáš utvoril záver: „Musí jestvovať niečo, čoho existencia je nutná. Musíme preto pripustiť,“ hovorí, „že existencia nejakého súcna nutná sama o sebe a neodvodená od iného súcna, spôsobujúca túto nutnosť u iných, je realitou.“ O nej všetci hovoria, že je to Boh. K tomuto vieme dať jednoduchý príklad: Rodičia sa snažia počať dieťa, robia všetko preto, aby sa to podari-

lo. Ak by Pán Boh nepožehnal ich snaženiu, tak by ich manželstvo bolo bezdetné. Iba Pán Boh, ako jediná, najdokonalejšia, najmúdrejšia, najláskavejšia, všemocná, všadeprítomná.... bytosť - nedokážem slovami opísať všetky dokonalosti Boha - dokáže dať pokyn, aby niečo vzniklo, resp. zaniklo v takom čase, ako to určí On, za takých okolností, ako to chce On - Pán Boh.

Nebudeme pokračovať vo vy-
ratúvaní dôkazov, pretože sám život Ježiša Krista je dôkaz o Bohu živom, prítomnom, láskavom, milujúcom. Človek si však musí uvedomiť, že spúšťačom poznania Boha je on sám, a to hlavne tým, že sa k Bohu dostane cez evanjelium. Prijmime ho bez predsudkov a hlavne s dôverou. Uverme evanjelistom, ktorí mali osobné stretnutie s Kristom a nemali záujem vydávať skreslené správy o živote Ježiša Krista. Každý deň totiž cítime, ako Pán Boh zasahuje do našich životov. Prijímajme všetky životné situácie s pokorou, podľa príkladu Ježišovho života. Človek nesmie byť ľahostajný voči Kristovi, Božiemu Synovi a Božiemu poslovi. Ak nebudeme ľahostajní voči Kristovi, tak ani Kristus nebude ľahostajný voči tomu, kto ho úprimne hľadá. Kristus sa neprizerá na utrpenie človeka, ktorý úprimne hľadá pravdu vo viere, ale prichádza mu v ústrety. Možno povedať, že nie človek hľadá Boha, ale Boh človeka. On túži po tom, aby ho ľudia milovali, tak ako On miluje ľudí. Aj keď ho tisíckrát sklame, padneme, no máme odvahu vstať, poprosiť ho o odpustenie a snažiť sa konať dobro. Človek musí však sám chcieť. Musí ísť

Bohu oproti, aby mal možnosť sa s Bohom stretnúť. Túto možnosť majú všetci ľudia bez rozdielu. Musia len chcieť.

Záverom by som chcel povedať, že trochu závidím našim milovaným, ktorí nás predišli do večnosti, pretože už nemusia okusovať pochybnosti vo viere. Im už bola zjavená pravda. Uvedomme si len jednu vec – ak chceme dôjsť k spásu duše v Ježišovi Kristovi, žime svoj život tak, aby bol čo najviac podobný Ježišovmu životu. Každý deň majme na pamäti, aby sme konali dobro. Cesta k Bohu a spásu vedie iba cez Ježiša Krista. Filozof Blondel konštatuje, že k Bohu nemôžeme prísť staticky, pričom by naša činnosť zostávala iba z teórií. Ten, kto nezačne konať, Boha neobjaví. Ak človek odpovie na Božie pozvanie modlitbou a konaním dobra podľa vôle Boha, tak spozná nielen Boha, ale aj seba, realizuje nielen náboženstvo, ale aj ľudskú prirodzenosť, ktorej podstatnou známkou je odkázanosť na Boha. Ak tak neurobí, nekoná dobro, neuzná Boha za Boha, k viere určite nepríde, a preto nepochopí zmysel svojho jestvovania, nebude môcť dať svojej osobnosti pevné zameranie. Dôsledky potom ponesie na svojich pleciach a zodpovednosť tiež. Preto si želim, aby sme v našej farnosti všetci úprimne hľadali Boha, jeho dobrotu, konali dobro navzájom a takto dali príklad všetkým v našom okolí, ba i na celom svete, že toto je jediná, správna cesta našim pozemským životom. Budme pripravení na stretnutie s Pánom Bohom každý deň!

Čo je to Halloween!

V čase, keď by sme mali v tichosti spomínať na našich verných zosnulých, my sa pripravujeme na oslavu Halloweenu. Hlavné mladá generácia, ktorá pod vplyvom masovokomunikačných prostriedkov je ľahko ovplyvniteľná, považuje tento deň za niečo úžasné a zábavné a Sviatok všetkých svätých a Pamiatka zosnulých pomaly pre nich stráca význam a ustupuje do pozadia. Nadšené deti preoblečené za bosorky, pirátov a duchov chodia od domu k domu a žiadajú sladkosti. Na školách sa organizujú večierky a pripravujú sa ozdobené tekvice. Veď prečo smútiť a spomínať, keď sa môžeme zabávať? Prečo ísť do kostola a získať odpustky pre duše, keď môžem ľahko prísť k sladkostiam? To je Halloween. Položme si ale otázku, čo je to Halloween? Má v našom živote kresťana opodstatnenie? Keď sa na to pozrieme cez Sväté písmo, v ktorom stojí: „Ja som Pán, tvoj Boh; ja som ťa vyviedol z egyptskej zeme, z domu otroctva. Nebudeš mať iného Boha okrem mňa. Nezobrazíš si Boha napodobením niečoho, čo je hore na nebi, dole na zemi alebo vo vodách pod zemou. Nebudeš sa ničomu takému klaňať, ani slúžiť“ (Ex 20,5), určite nie.

„Halloween je náboženský deň, nie však kresťanský. Má svoj pôvod v splne mesiaca, ktorý je najbližší 1. novembru, ktorý je novým rokom bosoriek. Bol to čas, keď sa duchovia dostali na vrchol svojej moci a vracali sa na planétu Zem. Halloween je čisto a absolútne zlej podstaty a nie je na ňom nič, čo by niekedy malo niečo spoločné alebo prijateľné s Pánom Ježišom.“¹ Táto citácia je z knihy Povery ničiace rodiny, kde autor ďalej uvádza, že Halloween sa rozvinul na Brit-



ských ostrovoch Druidmi minimálne 2000 rokov pred Kristom. 31. októbra bola noc teroru, ktorý sa volal Samhain. Verili, že 31. októbra Samhain zhromaždil duchov všetkých, ktorý zomreli počas predchádzajúceho roka a mali dovolené vrátiť sa do svojich pôvodných domovov, aby navštívili žijúcich ľudí. Druidskí kňazi viedli ľudí k diabolským ceremóniám, v ktorých boli prinášané obete. V tú noc chodili Druidi z domu do domu a žiadali dieťa alebo pannu ako ľudskú obeť. Tým, ktorí im vyhovel, sľubovali úspech. Ako vďaka za obeť nechali pred domom vyrezanú tekvicu s tvárou a zapálenou sviečkou vyrobenou z ľudského tuku. Toto malo ochrániť všetkých v dome v tú noc pred démonmi smrti. Druidi verili, že iba „ovocie tela“ ponúknuté satanovi je dostatočné za „hriech duše“. Tá istá vec sa deje i dnes, ale iným spôsobom. Ľudské obete nahradili sladkosti, ale uspokojovanie nenásytných zlých duchov zostalo.

Aj vyrezané tekvice a oblečenie majú pôvod v týchto pohanských praktikách. Svetová knižná encyklopédia hovorí: „Na prvý

pohľad nevinná tekvica so zapálenou sviečkou s vyrezanou tvárou je pôvodným symbolom prekliatej duše“.

Je zjavné, že Halloween je pohanský deň zakorenený v najhorších pohanských rituáloch a uctievaní. Halloween ubližuje pretože zdôrazňuje strach a je zameraný na okultné veci.

Ste šokovaní? Po prečítaní tejto knihy som bola aj ja. Problémom nás ľudí je, že bez poznania podstaty vecí ich kopírujeme, lebo ak to robia tí druhí, tak prečo nie ja. Všade dookola počúvame o zlom vplyve technologických vymožeností na život človeka, ale aj napriek týmto varovaniam im neustále podliehame, len aby sme nevybočili z davu. Ale v prvom rade sme kresťania a ako kresťania si musíme uvedomiť svoju zodpovednosť pri kresťanskej výchove našich detí a nedovoliť im oslavovať tento deň, lebo to sa nepáči Pánovi Ježišovi Kristovi. Naplníme tento čas inými spoločnými aktivitami, lebo čokoľvek sa rozhodnete robiť, „nedajte sa premôcť zlému, ale dobrým premáhajte zlé!“ (Rim 12,21)

Darina Kalavská

¹ThDr.IClic.PaedDr.Jozef Mareta,PhD, Povery ničiace rodiny, str. 74, PETRA, Prešov 2013

Čaro Vianoc v Hodkovciach



Už samostatné slovo Vianoce ukrýva v sebe zvláštne čaro, ktoré dokáže rozbúšiť nejedno srdce. Je ako magnet, ktorý priťahuje domov aj tých najvzdialenejších členov rodiny. Ale nie je to vždy tak. Žijú medzi nami aj ľudia, ktorí nedokážu samostatne existovať a sú umiestnení v sociálnych zariadeniach.

Jedným z takýchto zariadení je aj Domov sociálnych služieb, ktorý sa nachádza neďaleko Spišského hradu v priestoroch bývalého kaštieľa rodu Csakiovcov v Hodkovciach, kde je umiestnených 112 klientov.

Svojou návštevou tohto kaštieľa vám chcem priblížiť, ako prežívajú Vianoce tamojší klienti.

Preto som poprosil o pomoc pani Máriu Chovancovú, ktorá tam pôsobí ako opatrovatelka. Ochotne mi odpovedala na moje otázky.

Ako prežívajú prípravu na Vianoce a samotné sviatky chlapci z ústavu?

„Príprava na Vianoce u nás začína Adventom – požehnaním adventných vencov a nemôžem nespomenúť aj príchod Mikuláša, ktorého sprevádzajú bohoslovci zo Spišskej Kapituly. Klienti sa tešia aj na vianočné trhy, kde si každý môže vybrať vhodný darček, ako napríklad kozmetiku, knihy, drobnú elektroniku, CD.



Keď nastane Štedrý deň, klientom sa snažíme navodiť domácu atmosféru.

Štedrá večera začína o 16:00 hod. modlitbou, za prítomnosti správcu farnosti alebo miestneho pána kaplána. Na štedrovečernom stole nesmú chýbať tradičné jedlá: kapustnica, ryba, šalát, vianočné oblátky, med. Potom nasleduje program, ktorý si pripravili klienti. Ďalej nasleduje rozbaľovanie darčiekov. Sú to veci materiálne, ktoré vedia potešiť, ale medzi najvzácnejšie dary patria láska, pocit spolupatričnosti, pochoopenie,“ poznamenala pani Chovancová.

Čo najviac dokáže zraniť srdce klienta?

„Najväčším sklamaním pre nich je nedodržaný sľub. Svoje pocity dokážu vyjadriť rôzne, pretože každý z nich je jedinečný.“

Čo je pracovnou náplňou vašich klientov?

„Ich pracovnou náplňou je výroba sviečok, pletenie košíkov, tkanie kobercov, maľovanie na sklo, vyšívanie... Tieto svoje výrobky potom ponúkame na predaj v obchodoch, ktoré spolupracujú

s našim zariadením. Vyvrcholením vianočných sviatkov je požehnanie príbytkov, tzv. koleda, ktorá sa koná na sviatok sv. Štefana.“

Ich krédom „*Sme iní, nie horší, dovolte nám žiť s vami, a nie vedľa vás,*“ sa nechajme inšpirovať, aby

sa nikto počas celého roka necítil opustený a sám.

Chcel by som sa srdečne poďakovať pani Chovancovej za rozhovor a popriať jej, ako aj celému kolektívu tohto zariadenia, požehnané

a milostiplné vianočné sviatky a v novom roku veľa zdravia a síl v tejto ich neľahkej službe. To vám všetkým zo srdca vyprosuje redakcia časopisu Tešíteľ.

Stanislav Salanci, Mária Chovancová

Moderný Advent (fejtón)

Tak a už sa to pomaly blíži! Hurá! Frontálny útok na našu hlavu, vieru a hlavne peňaženku. Mám ju tenkú, nevadí. Dajú mi aj na splátky, veď život je taký krátky, prečo si nedopriať? Aspoň na Vianoce si doprajme. Sú to sviatky hojnosti, pohody a mieru. Dajme si, čím viac, tým lepšie. No nič, veď aj prasiatkam gazda na Vianoce pridá!

Situácia v priemernom obchodnom dome: z reproduktorov sa ozýva – ozdobte svoj domov adventným vencom, ktorý si môžete kúpiť už za 2,99 € v sekcii bytové doplnky! Kúpte si Santa Clausa, ktorý sa pohybuje a hrá vianočné melódie, teraz u nás za najlepšiu cenu 4,99 €, neváhajte! Malý Jožko na nákupe s mamou začína mať otázky.

- Mami? Čo je to vlastne ten Advent?

- Jožko, teraz nie, musím nakúpiť a keď ma budeš vyrušovať, zabudnem na to, čo nám treba kúpiť!

- No dobre! Veď mám mobil! Nie je problém, všetko je na webe. Ten internet je super...! Nájdi Advent! SEARCH..... je pomalý, musím vymeniť mobil! Aha, tu je reklama na



„U PHONE 2014“ – wáuuuu, to je špica, nie ako tento tu starý črep, ktorý som dostal pred tromi mesiacmi. Nedá sa s ním nič robiť. Ešte stále hľadá.... to je hrozné. Pustím si pesničku.. tak. La, la, la.....! Čo som to vlastne chcel?

- Zabudol som, však ja na to prídem!

V aute.

- Jožko, čo si sa ma to pýtal?

- Mami, ja už neviem, ale si možno spomeniem! Vieš, chcem sa Ťa spýtať, či mi nekúpiš ten fantastický nový mobil „U PHONE 2014“ lebo vieš, tento starý je už veľmi pomalý, ani

internet v ňom mi už dobre nefunguje... Mami, prosííímmmm...

- Ja neviem, opýtame sa otca, dobre? Teraz ideme k babke, dobre?

U Babky.

- Jožko! Pod sem!

- Áno, babka!

- Pod mi pomôcť, urobíme si adventný veniec, pretože sa nám začne obdobie radostného očakávania!

- Očakávanie, čoho? Darčekom? Hurá! Bude „U PHONE!“ Ocko volal s mamkou a vybavené, to je šťastie!

- Jožko, Jožko, ty si ale. Vianoce nie sú o darčekom.

Je to o tajomstve narodenia a príchodu Ježiša, Božieho Syna! Pravého Boha!

- Ozaj, to mi mama nehovorila, hovorila, že Vianoce neznáša, pretože musí veľa upratovať, musí veľa variť, potom jesť a nakoniec znovu upratovať! Tiež sa sťažuje, že minieme veľa peňazí a pre niekoľko dní sa musíme zavše zdĺžiť! Babi, som z toho taký popletený, že sa neviem zorientovať. Pomôžeš mi?

- Hmmmm, vidím, že to tá moja dcéra zabudla, o čom sú vlastne Vianoce! Dobré teda, poď, Jožko, porozprávam ti, čo sú Vianoce, ako sa máme na nich pripraviť!

- Ty mi musíš na oplátku pomôcť s pletením adventného venca, aby sme boli pripravení!

- Dobré babi, ale v obchode ho majú za 2,99€, tak načo sa namáhať?

- Pretože v obchode ho majú umelý a my chceme urobiť živý, tak ako je živý Boh a Ježiš Kristus, ktorý prišiel medzi nás!

- Dobré, ale môžem si pritom pustiť z mobilu pesničky?

- Nie, Jožko, vieš v tom hluku, čo je okolo nás, nemôžeš počuť, čo je dôležité, veď vidíš, ako dopadla mama. Neznáša Vianoce, ja ich však naopak mám najradšej, pretože nie je dôležité mať veľa darčiekov.

- A teda čo je najdôležitejšie, babi?

- Ticho, pokora a láska. Láska nie k veciam, ale k Bohu, ľuďom a k tajomstvu príchodu Boha na svet!

- Čo je pokora, babi?

- Všetko po poriadku, prosím podaj mi tie nastrihané vetvičky a počúvaj! Pred viac ako 2000 rokmi sa Panne Márii zjavil anjel a zvestoval jej radost-



nú správu, že počne a porodí Syna Božieho Ježiša Krista, ktorý je živý Boh medzi nami.....

Takto všetko babka pekne vyrozprávala svojmu vnúčikovi Jožkovi. Ten mal slzy v očiach a pekne poďakoval svojej milovanej babičke, že mu to vysvetlila. Jožko sa zamyslel a povedal babke:

- Vieš, babi, ja ani ten mobil nechcem! Chcem, aby sa mi mamka s ockom viac venovali, aby sa mali radi, nehádali sa pre peniaze, nechcem darčeky, chcem, aby ma mali radi a nemusia mi dávať darčeky. Teraz som pochopil, že darčeky nie sú všetko. Ježiš je stelesnená láska a želim si, aby aj mňa mal ocko s mamkou tak rád ako Ježiš nás ľudí. Chcem byť s nimi viac času a rozprávať sa s nimi o Bohu a o všetkých dôležitých veciach. Oni sú stále v robote, nemajú na mňa čas, nemodlia sa so mnou a vidíš, čo to spôsobilo. Ja ani poriadne neviem, kto je Pán Boh, Ježiš Kristus a nebeská Matka Panna Mária! Mám síce nový mobil, tablet, kopu hračiek, no vieš babi, všetko ma akosi skoro zunuje a potom už z toho nemám radosť. Ty mi tu hovoríš o Bohu a to ma zaujíma. Chcem vedieť viac. Počúval by som ťa od rána

do večera! Môžem k tebe prísť častejšie?

- Samozrejme, príď aj s otcom a mamou!

- Ďakujem, babi! Pôjdeme spolu aj do kostola, sľubuješ?

- Samozrejme. Prišla mama!

- Jožko, už som tu, počúval si?

- Ja áno a ty?

- Čo to má byť za otázku, Jožko?

- No ja som sa pýtal len preto, že babka mi tu rozprávala o Bohu, o Advente, o tajomstvách a ty si mi o nich nikdy nepovedala, iba sa vyhováraš, že nemáš čas, lebo musíš veľa pracovať, že musíš nakupovať, upratovať Babka mi povedala, že aj tebe hovorila o Božích veciach a ty si ju počúvala a bola šťastná na Vianoce. Prečo teraz už nie si? Prečo si ma chcela o to všetko ukrátiť? Veríš ešte na Ježiška a v Boha?

- Mamka, prečo plačeš? Prepáč, už budem ticho!

- Nie, Jožko, práve naopak, rozprávaj a pýtaj sa. Ja som totiž zabudla na všetko, čo je dôležité! Ďakujem... Mami, ďakujem!

Čo mi pomáha v manželstve

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zu-niaci cimbal. A keby som mal dar proroctva a poznal všetky tajomstvá a všetku vedu a keby som mal takú silnú vieru, že by som vrchy prenášal a lásky by som nemal, ničím by som nebol. A keby som rozdal celý svoj majetok ako almužnu a keby som obetoval svoje telo, aby som bol slávny a lásky by som nemal, nič by mi to neosožilo. Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. Láska nikdy nezanikne... A tak teraz ostáva viera, nádej, láska, tieto tri, no najväčšia z nich je láska.“

1 Kor 13, 1-13

Tento hymnus lásky je všetkým známy. Je v ňom uvedené všetko, čo má byť v manželstve na prvom mieste, teda viera v Boha, nádej na večný život a láska k Bohu a manželov navzájom. Jedno bez druhého nemôže fungovať, lebo skôr či neskôr by došlo k nezvrat-ným problémom v manželstve a ku krízam, kde trpia všetci.

Čo mi pomáha? To, že verím v Boha, verím sebe cez príklad Ježišovho života, že sa snažím konať správne v každej situácii a verím svojmu manželovi, že vždy, za každých okolností, sa snaží konať správne. V spolužití je dôležité dôverovať jeden druhému. To by sa však nedalo bezvýhradne, bez základnej potreby viery v Boha. Ak by som sa spoliehala len na manžela a opierala sa iba o „jeho rameno a nie aj o rameno Božie“, tak by som mala pocit, že chodím, obrazne povedané, iba s jednou barlou a nemala by som pocit neotrasiteľnej istoty v živote, že zvládnem všetko, čo život prinesie. V úzkom vzťahu viery je nádej. Nádej vo večný život a spasenie duše, v to, že vychováme svoje deti v súlade s našou vierou. Že deti sa nedajú zviest dnešným svetom na nesprávnu cestu a neodklonia sa od nás, svojich rodičov, či od života s Kristom a s Bohom. To, že v dospelosti sa nebudeme musieť za nich hanbiť, upozorňovať ich na nevhodný spôsob života. Taktiež mám nádej, že naša snaha a príklad, ako sa staráme o našich blízkych, sa v našich deťoch za-



korení natoľko, že aj oni sa o nás postarajú tak, ako sa my staráme o svojich rodičov. To, že nás odpre-vadia z tohto pozemského života k životu večnému so všetkou úctou a pietou. Tiež aby ich vzťahy nepoznačil boj o materiálne dobro, ktoré po nás zostane.

Nakoniec mi v manželstve pomáha láska. Láska k manželovi vo všetkých svojich formách inter-personálneho vzťahu – náklonnosti / uznání partnera, jeho kvalít/; prepojenosti / uspokojovaní základných emocionálnych potrieb – milovať/; vzájomnosti / milovať a byť milovaná /; záväzku / v dobrom i zlom, teda udržanie si lásky/; emocionálnej intimite / zdieľanie spoločných emócií a pocitov – smútok, radosť a pod./; príbuzenstva / láska k deťom, súrodencom, rodičom.../; vášni a fyzickej intimite / milujte sa a množte sa/; starostlivosti / snahe pomôcť/. Nedalo by sa to bez Božej lásky v nás, ak by sme neboli v milosti Boha. To Božie AGAPÉ

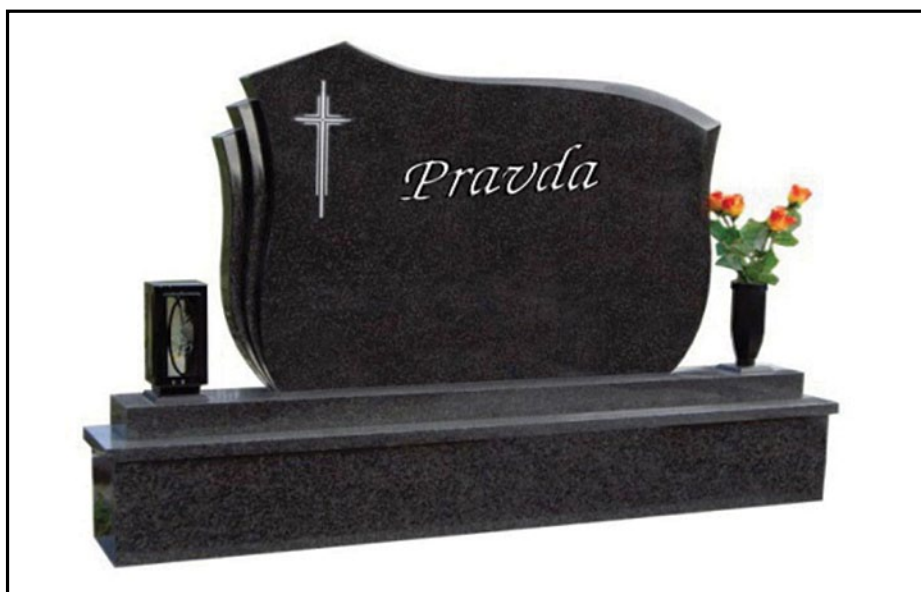
bezpodmienečnej Božej lásky k človeku – analogicky prene-senej do vzťahu muža a ženy - je podstatou existencie. Robiť ústupky a kompromisy v každodennom spolužití, by sa nedalo, ak by dávka Božej lásky neriadila konanie partnera. Ten, na druhú stranu, musí byť ochotný tak urobiť, odsunúť svoje potreby na druhú koľaj a prispôbiť sa partnerovi. Zodpovednosť majú obaja – manžel i manželka na svojich pleciach. Podľa stupňa ich tolerance sa dá potom merať ich spokojnosť v manželstve. Nakoniec manželstvo je sviatosť. Teda ju požehnáva samotný Pán Boh a zaväzuje manželov k príkladnej láske, ako základu pre svoje deti a pre budúce generácie.

V manželstve je najväčšou pomocou pre mňa mať vždy na pamäti vieru, nádej a lásku.

J
Jarmila Kubíková

Zomrela pravda

Zomrela pravda. Presne tak začína jedna pieseň od skupiny Elán a ešte viac to vnímame aj my sami. Idete okolo novinového stánku a prečítate si obrovský nadpis (keby sa dalo, tak je väčší ako noviny), že nejaký herec zabil svoju ženu a šiel kade ľahšie. Kúpíte si tie noviny, začnete čítať a zistíte, že je to inak. On je vlastne slobodný a nadpis hovorí o scéne z najnovšieho filmu, v ktorom bude hrať. No čo by sa stalo, ak by ste to neprečítali celé? Žili by ste v klamstve a vnútri znechutení budete rozmýšľať, kam tento svet speje. Povieme si, veď je to reklamný ťah. Lenže ani reklama by nemala klamať. Sadneme si k televízii a čakáme, že uvidíme solídne správy a to, čo tam bude prezentované, je pravda. Kúpime si dennú tlač a opäť čakáme, že novinárom ide o pravdu. Žiaľ, nie je tomu tak. Zdá sa, že ľahšie a výnosnejšie je ponúkať to, čo ľudia „radi zožerú“. Články a reportáže sú plné neoverených senzácií a tendenčných správ. A aby sa predišlo pinokiovskému efektu, ktorému pri klamstve rástol nos, a ponúkanú nepravdu nešlo napadnúť, skrývame sa za slová ako : údajne..., z neznámeho zdroja ..., vraj..., podľa názoru Ferka Mrkvičku ... atď. Synonymum slova „sloboda tlače“ asi nebude píš, čo ti napadne, alebo píš, na čom zarobiš. Niekedy sa zdá, že novinárska etika je len archaický pojem používaný pri štúdiu na katedre žurnalistiky. Mnohí dnes hovoria, že im ide o pravdu a chcú, aby všetci vedeli, ako to bolo, ale pri tom im ide o vlastný záujem. Chcú, aby bola podávaná presne v takom svetle, ako im to vyhovuje. Človek je



však tvor, ktorý túži po poznaní. Rozumný človek nechce byť klamaný, preto hľadá. Rozumný človek nechce plytké informácie o „oblúbenej farbe psíka herečky, ktorá dostala Oskara“, ale informácie, ktoré ho budujú, ktoré mu pomôžu. Rozumný človek nechce čítať krimi noviny a návody na to, ako sa dá páchať zlo, ale túži poznať spôsoby, ako urobiť tento svet a seba lepším. Bulvár s bieločiernymi nápismi na červenom podklade nám k tomu asi nepomôže. Ten riadi reklama a žraločí charakter. No sme to práve my, ktorí možno túžime po pravde, a pritom dennodenne podporujeme kúpou práve tie tlačivá a sledujeme práve tie programy, ktoré tak neznášame. A pritom ideme sami proti sebe. Podporujeme klamstvo, polopravdu a verejnú spokojnosť s nepodstatnými informáciami. Preto skúsme sa niekedy aj zaprieť a nepodľahnúť. Vypnúť televíziu, ak vidíme, že tým ľuďom o pravdu a objektivitu vôbec nejde. Nekupovať tie noviny a časopisy, ktoré sú plné bulváru, čiernych správ a článkov deho-

Ježiš sám, keď stál pred Pilátom, bol konfrontovaný otázkou : „Čo je pravda?“ Ježiš vtedy mlčal, lebo On sám bol Pravda a Pilát to nechcel spoznať kvôli svojim záujmom. Ježiš sám o sebe povedal, že On je Pravda. Preto jediný pravdivý pohľad na život, na svet, hodnoty a nás samých, je ten Boží. Prosme, aby sme sa vedeli dívať na svet Božími očami. Nech náš zrak je očistený od všetkých predsudkov a nánosov, ktoré sa nám už počas rokov postavili pred náš zrak. Nech voláme na Ježiša ako slepec: „Pane, daj, aby som videl.“ Hľadáme pravdu. Nebuďme spokojní s polopravdami a klamstvami. Hľadáme to, čo nás buduje a pomáha nám rásť, urobí z nás lepších a Božích ľudí...

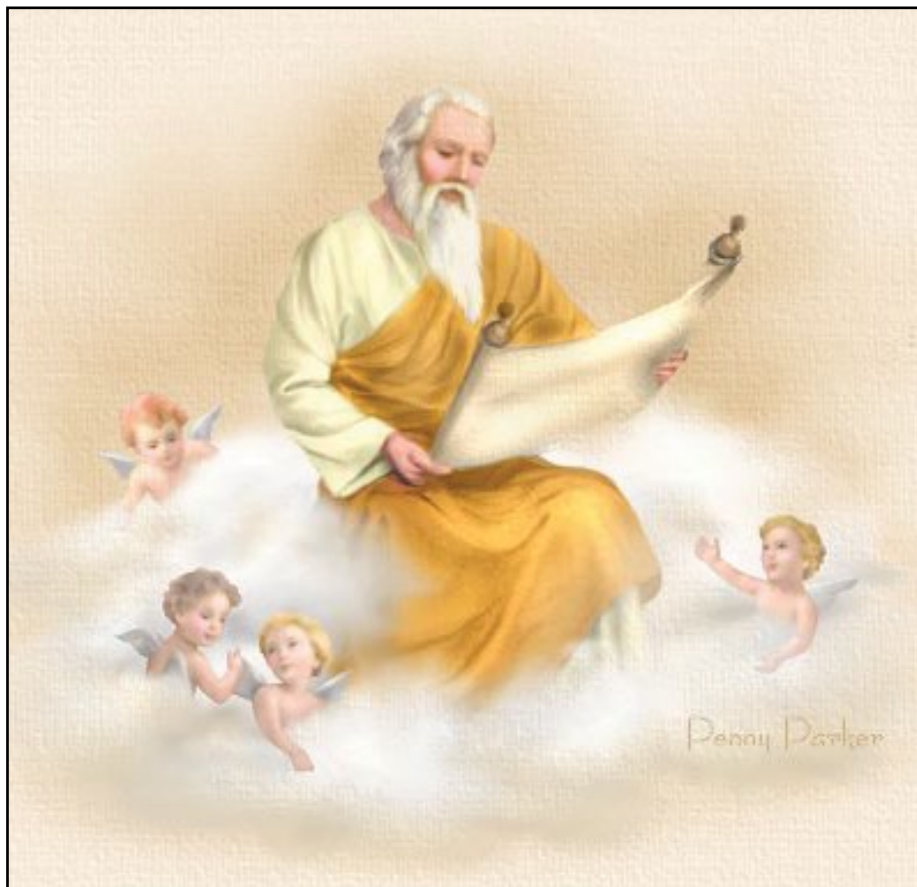
Nakoniec, všetka česť poctivým ľuďom, ktorí pracujú v médiách. Mnohí z nich sa snažia a bojujú za pravdu, aj keď riskujú, že prídu o miesto, lebo tlaky sú neúnosné. Vám patrí poklona a úcta. Svet a my vás veľmi potrebujeme.

Matúš Reiner

Čo zamýšľa Boh s človekom

Ak položíme veriacim otázku: „O čom je vaša viera?“, mnohí z nich nám dávajú strohú odpoveď: „To, že chodím do kostola!“ Nesprávne. Chodenie do kostola netvorí vieru. Neverím, pretože z času načas zablúdím do kostola, ale práve preto navštevujem chrám, lebo verím, lebo sám chcem vzdať Bohu úctu a slávu. Tak málo rozumieme našej viere a málo poznáme Boha.

Čo myslíš? Čo Boh s tebou zamýšľa, čo chce? Ak si si odpovedal, že Boh chce, aby si bol dobrý, máš síce pravdu, ale možno zle chápeš Boha. Boží plán pre teba je, aby si bol šťastný a aby si svojou radosťou oslavoval Boha. To je plán, pre ktorý sme stvorení. Ak chceme spoznať Boží plán pre náš život, musíme zájsť až ku stvoreniu Adama. Akého človeka Boh stvoril? Božie slovo nám obrazne hovorí, že človek bol stvorený do raja, na miesto, kde mu naozaj nič nechýbalo. Bol stvorený na obraz Boží, teda môže sa slobodne rozhodovať, vie tvoriť, vie milovať a má nesmrteľnú dušu. Bol a je vrcholom stvorenia. Má vládnuť nad celou zemou, nie je sám, tvorí spoločenstvo muža a ženy. A podstatnou vecou je, že žije v dokonalom priateľstve s Bohom a nepozná dobro a zlo, ale len dobro. Naplnenosť po každej stránke života, to je Boží plán. Telo bolo naplnené, po ničom viacej ako malo, netúžilo. Srdce bolo naplnené, človek sa cítil plne pri-



jatý a milovaný a sám miloval. Emócie ho nerozladovali, veď stále prežíval radosť. Neovládal ho nijaký strach, veď nepoznal zlo a nikdy nemal zomrieť. Každému z nás sa preto natíska otázka : Ako je potom možné, že človek zhrešil a ako je možné, že mal tú možnosť, keď všetko bolo dobré? Aby bol človek schopný naozaj milovať zo srdca, musel ho Boh stvoriť slobodného, lebo nedá sa naozaj milovať nasilu. A ak bol človek slobodný, musel mať aj možnosť voľby. Predstavte si, ako to funguje, keď nemáme možnosť voľby. Zmyslíte si, že si chcete kúpiť krásne tričko. Vojdete do obchodu, jediného na svete a tam by mali tričká jednej veľkosti, všetky s rovnakým strihom a modrej

farby. Celý obchod by bol plný modrých tričiek. Predavačka by vám vravela : „Prosím, vyberte si ktoré chcete, ste slobodný.“ Povieťe: „Ale veď tu sa nedá vybrať, tu sú všetky rovnaké.“ Ak mám byť slobodný naozaj, musím si mať z čoho vybrať. Človek sa len v jedinej veci mohol vzoprieť voči Bohu. Mal jedinú skúšku a tú nezvládol. Nejest ovocie zo stromu poznania dobra a zla. Diabol, ktorý závidel ľuďom Božiu lásku, je plný nenávisti voči Bohu a nevie to zmeniť, pokúšal človeka. Snaží sa oddeliť od Boha všetko, čo Boh miluje a samozrejme aj všetkých, ktorí milujú Boha. Napriek tomu, že človek bol pokúšaný, rozhodol sa sám. Nebol nútený. Zlyhal na jednej jedinej veci : „Budete



ako Boh.“ Chcel byť viac, ako bol stvorený. A keď zatúžil byť ako Boh, akoby tým vyjadril: „Ja ťa Bože vlastne nechcem, lebo keď budem ako Ty, tak už budeš zbytočný.“ Človek mal všetko, a predsa sa postavil proti Bohu. Akoby nedokázal žiť v takom spoločenstve, do akého bol stvorený. Musel z raja odísť. Tým vzniklo medzi nami a Bohom veľké rozdelenie. Už nepoznáva Boha tak ako Adam a Eva. Dokonca sa proti nemu neustále búri. Jeho poznanie je zatemnené. Práca mu nespôsobuje radosť ako v raji a aj vzťahy medzi ľuďmi, v manželstve, v rodine sú narušené.

Boh, ktorého neustále urážame a určite nemáme nijakú šancu mu to odčiniť, povedal, že sám

nás zachráni. Boh Otec posla Syna, aby nás zachránil. Boh sľubuje, že príde Záchranca, zničí moc Diabla a navráti nás k Bohu. Aj my vyznávame v šiestich hlavných pravdách: „Syn Boží sa stal človekom, aby nás vykúpil.“ Prišiel náš Pán, Ježiš, a On nás vykúpil, zachránil, oslobodil. Oslobodil nás od moci Zlého, zbavil nás hriechu, otvoril zavretú bránu do neba a priviedol nás k svojmu Otcovi už nie ako padnuté stvorenie, ale ako Božie deti. Ježiš zničil, zaplnil to veľké rozdelenie, ktoré vzniklo pri hriechu a v ňom je obnovený Boží plán pre človeka – plnosť. Boží plán pre človeka je, aby bol šťastný. Počúvajme, čo nám hovorí Ježiš. Nechajme sa ním viesť do plnosti života. Človek dodnes bojuje s tým

istým pokušením ako Adam a Eva v raji : „Budete ako Boh.“ Ako sa to prejavuje? Nechceme hrať podľa Božích pravidiel, ale chceli by sme Boha presvedčiť, aby prijal naše. Často počúvame slová : „Ja si myslím, že Boh taký nie je.“ „Ja verím v Boha, ale žeby mi niekto niečo rozprával, nepotrebujem.“ A práve tým ukazujú, že v Boha vlastne neveria. Nechcú prijať Božiu predstavu o sebe, ale Boha by chceli mať podľa svojich predstáv. Je na nás, ako budeme žiť podľa Božieho zámeru s nami. Boh chce, aby sme boli šťastní. Chce, aby sme boli naplnení. No mali by sme hrať podľa jeho pravidiel, lebo to je návod, ktorý nám dal, ako to dosiahnuť.

Detský kútik

Orol

Istý muž vyšiel do lesa hľadať vtáka, ktorého by mohol vziať domov. Chytil malého orla, priniesol ho na svoj dvor a dal do kurína spolu so sliepkami, kačicami a morkami. Dával mu potravu ako hydine, hoci vedel, že je to orol, kráľ vtákov.

O 5 rokov neskôr mal muž na návšteve niekoho, kto bol odborníkom v prírodopise. Keď sa prechádzali spolu po záhrade, hosť povedal: „Ten vták nie je sliepka, to je orol!“ „Áno“, povedal muž, „to je pravda, ale ja som z neho vychoval sliepku, hoci jeho krídla sú 3 metre dlhé.“ „Nie, nie“, povedal muž – prírodovedec, „je to stále orol, pretože má srdce orla. Môžem ti to dokázať tak, že ho nechám vyletieť vysoko do oblohy.“ „Nie, nie“, povedal muž, „on je teraz skutočne sliepkou a nikdy nebude lietať tak vysoko ako orol.“ A tak sa rozhodli urobiť experiment.

Milovník prírody vzal orla, zdvihol ho vysoko do vzduchu a povedal vyzývajúcim hlasom: „Ak si orlom, ak patríš k nebu a nie k zemi, otvor svoje krídla a leť!“ Orol sa rozložil na prírodovedcovej ruke a pozrel dolu. Pod sebou uvidel hydinu, ako zobe potravu i zoskočil dolu k nim. Muž povedal: „Hovoril som ti, že je to už sliepka.“ „Nie“, povedal prírodovedec, „je to orol. Skúsím to znova zajtra.“

Na druhý deň vyliezol s orlom na strechu domu. Držal ho vysoko nad sebou a povedal: „Orol, ak si orlom, otvor svoje krídla a leť preč!“ Ale orol znova uvidel zobajúcu hydinu na dvore, zoskočil dolu k nim a začal tiež zobať. Muž znova povedal: „Už predtým som ti hovoril, že je to sliepka.“ „Nie“, povedal ten druhý, „je to orol a ešte stále má srdce orla. Skúsme to ešte raz: zajtra ho naučím lietať.“ Nasledujúce ráno vstal veľmi skoro, vzal orla a niesol ho von z mesta, ďaleko od domov, k úpätiu veľkej hory. Práve vychádzajúce slnko zlatými lúčmi zalialo vrchol hory a okolité borovice od radosti z takého krásneho rána. Prírodovedec zdvihol orla do výšky a povedal mu: „Orol, ty si orol. Ty patríš k nebesiam, nie k tejto zemi. Rozprestři svoje krídla a leť!“

Orol sa rozhliadol okolo seba, zatrepal krídlami, akoby pocítil v sebe nový život, ale nevzlietol. Potom milovník prírody namieril jeho pohľad priamo k slnku. V tej chvíli orol rozprestrel svoje mocné krídla a vzlietol s výkrikom orla, letel vyššie a vyššie a nikdy sa nevrátil späť.

**Milé deti, zapojte sa do našej súťaže
a vylúštite niektorú z nasledujúcich úloh.**

**Traja výhercovia, ktorí nám do 15. januára
zašlú svoje odpovede, budú odmenení.**

Ich mená sa dozviete v nedeľu 18. januára na sv. omši.

Svoje odpovede posielajte na adresu casopis.tesitel@gmail.com. Nezabudnite napísať meno a vek.

Súťaž

Pán Ježiš sa často prihovárал svojim učeníkom cez podobenstvá. Vo Svätom písme sa ich nachádza niekoľko. V predchádzajúcom čísle ste si prečítali Podobenstvo o kúkoli medzi pšenitou. Poznáte to dnešné? A ak by sa vám náhodou nedarilo, pomôcku nájdete vo Svätom písme na týchto súradniciach: Lk 6,39-42.



Podobenstvo o dvoch

³⁹ Povedal im aj podobenstvo: „Môže viesť slepého? Nepadnú obaja do jamy? ⁴⁰ Žiak nie je nad Aj keď sa všetko naučí, bude ako jeho“

Brvno v oku

⁴¹ Prečo vidíš v oku svojho brata, a vo svojom vlastnom oku nezbadáš? ⁴² Ako môžeš povedať svojmu bratovi: „Brat môj, dovoľ, vyberiem ti, čo máš v oku“, keď vo svojom vlastnom oku nevidíš? Pokrytec, vyhoď najprv zo svojho oka! Potom budeš vidieť a budeš môcť vybrať, čo je v oku tvojho brata.“

KRÍŽOVKA NA DECEMBER

Radosť z príchodu Božej lásky...

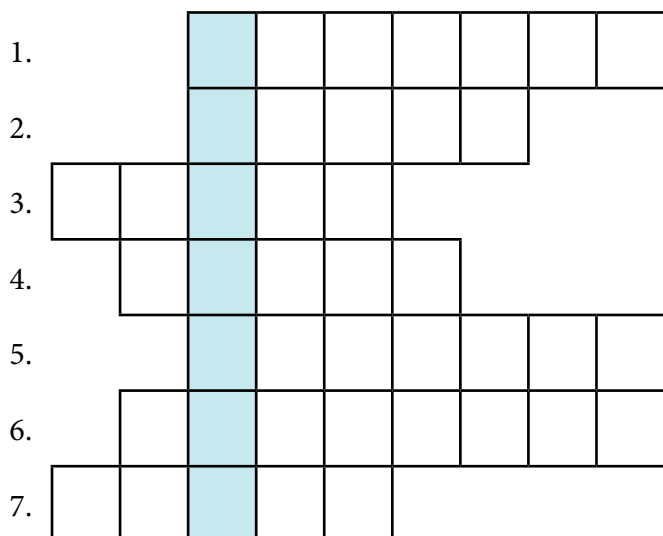
Po vyškrtaní všetkých výrazov zostane 26 písmen, ktoré tvoria dokončenie tajničky.

OSEMSMEROVKA														
N	Y	R	A	M	L	A	E	CH	K	A	H	A	N	A
E	K	O	P	C	E	N	A	J	O	T	S	V	S	V
C	L	O	N	Y	Á	H	M	E	A	P	R	Á	T	E
E	I	O	L	A	R	B	E	D	R	Á	P	L	R	Y
I	R	O	N	E	O	I	Z	L	A	S	R	S	A	K
V	T	A	L'	E	D	E	N	E	T	V	O	A	K	N
S	K	V	N	V I A N O C E							S	T	A	R
A	R	E	I								B	E	O	S
M	Y	R	H	A	N	K	E	A	O	T	A	Z	D	L
O	P	Š	A	L	A	S	O	T	P	L	B	A	S	I
R	R	E	I	A	R	Í	A	O	D	O	C	K	M	E
A	I	G	Ť	S	O	L	E	B	A	V	T	E	V	P
S	O	A	A	I	Z	O	I	O	D	U	L	O	Š	K
T	R	Á	V	N	I	K	O	S	T	O	L	E	K	Y

ALMARY, BEDRÁ,
BELOŠŤ, BETLEHEM,
BRALO, CESTA,
CLONY, HVIEZDA,
IMELO, JEDLE,
KAHAN, KAZETA,
KOLEDÁ, KOLÍSKA,
KOPCE, KOSTOL,
KRÁSA, LIGOT, LOTOS,
MYRHA, NEDELA,
OBZOR, ORGAN,
POCTA, POTOK,
PROSBA, PRIOR,
RODINA, SALAŠ,
SAMORAST, SLÁVA,
SLIEPKY, SOBOTA,
SPÁSA, SRNKY,
STOJAN, STOLY,
STONKA, STRAKA,
SVETLO, SVIECE,
TRÁVNIK, TRILKY,
VALASI, VERŠE,
VETVA, VIERA, ZLATO

Jozef Sabol

ÚTEK DO EGYPTA



1. Čo priviedlo mudrcov k Ježišovi?
2. Krajina, kam utiekli rodičia s Ježišom na výzvu anjela
3. Ježišova matka
4. Ježišov pestún
5. Betlehem je mesto (meno).....
6. Kde sa narodil Ježiš?
7. Krmidlo pre zvieratá

Kto bol príčinou ich úteku? (Odpoveď si sa dozvedel z tajničky)

Pre šikovné ruky

Papierový zvonček

Viete o tom, že najnovším tohoročným trendom je zdobenie stromčeka vlastnoručne vyrobenými ozdobami?

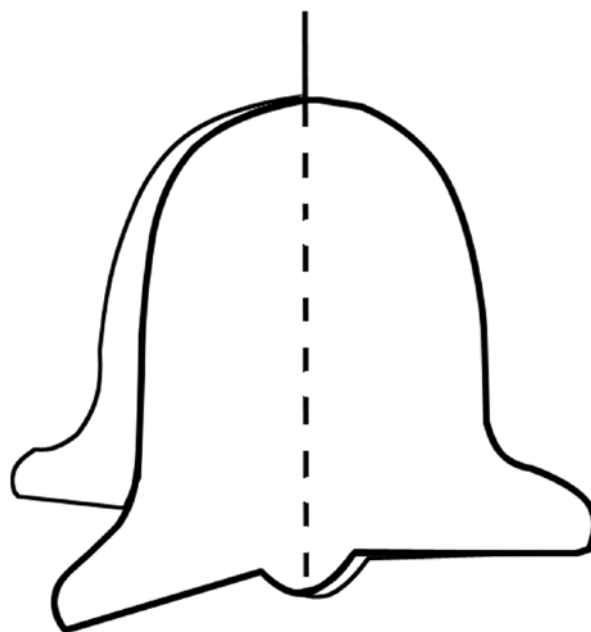
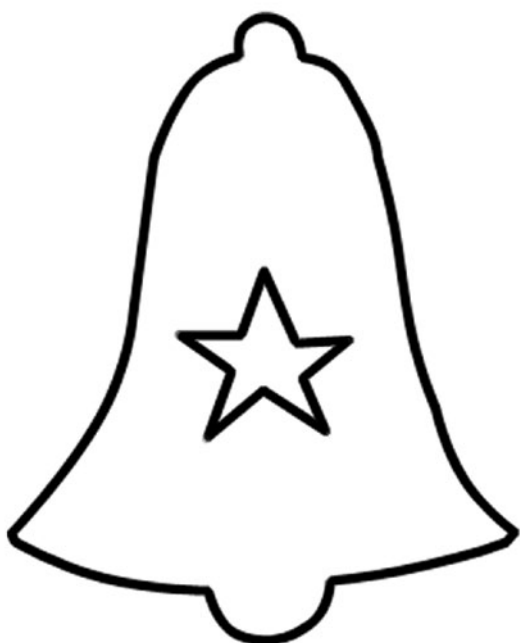
Môžete si zhotoviť aj takýto jednoduchý zvonček.

Budete potrebovať:

biely alebo rôznofarebný výkres - podľa vlastného uváženia, maketu, podľa ktorej si budete zvončeky predkresľovať, nožnice, ihlu a ozdobnú nitku na zošitie jednotlivých kúskov.

Postup:

na výkres si za pomoci makety obkreslíme čo najviac zvončekov, ktoré potom vystrihneme. Zručnejší si môžu vystrihnúť aj ornamenty, ktoré sú na ukážke. Potom na seba poskladáme po 3ks (ak chceme docieľiť lepší efekt, aj viac). Vrchný zvonček starostlivo zohneme na polovicu, aby sme si vyznačili miesto zošitia. Teraz už stačí jednoduchým predným stehom časti zvončeka zošiť. Na dolnej časti nezabudnite urobiť uzlík a na hornej ponechať dlhšiu nitku na zavesenie ozdôbky.



Požehnané vianočné sviatky praje redakcia časopisu Tešíteľ.

Ďakovná púť farnosti Žehra do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove 6.9.2014



Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Žehra pre farnosť Žehra a filiálky Granč-Petrovce, Beharovce a Hodkovce. Založené v roku 2011. Šéfredaktor: Mgr. Matúš Reiner. Redaktori: Stanislav Salanci, Mgr. Jarmila Kubíková, Ing. Darina Kaľavská, Mgr. Ružena Škotková, Mgr. Ludmila Polomská. Cenzor: Mgr. Anton Šuňavský. Sadzba a grafická úprava: Ing. Michal Orlovský. Technické spracovanie: Polypress Levoča, spol. s r.o., Mäsiarska 28, 054 01 Levoča. Jazyková úprava: Ing. Darina Kaľavská. Imprimatur: Mons. ThDr. Štefan Sečka, PhD., spišský diecézny biskup, 28.10. 2011, Prot. č. 2305/11/Mj. Adresa redakcie: Rímskokatolícky farský úrad, Žehra 87, 053 61 Spišské Vlaky. E-mail: casopis.tesitel@gmail.com. Nepredajné. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.